

Big Brother in Big Apple part. van

Fakt to bolo super. Najbližší mesiac však neprijímam žiadne rodinné návštevy :D Škoda, že nemám krokometr. Tak turisticky vyčerpaná som za tri mesiace v NYC ešte nebola. Ešte aj tie najdrahšie topánky, čo vlastným ma otláčili.

Pravda je, že O. mal kúpené letenky už niekoľko mesiacov. Pravda je aj to, že som sa ho nevedela dočkať. Rovnaká pravda je i to, že som naplánovanie tripu po Njújorských atrakciách nechala na posledných pár hodín pred jeho príchodom.

O. mi poslal zoznam miest, ktoré chce v NYC za dva dni vidieť.

Central Park

World Trade Center

Socha Slobody

Wall st.

Brooklyn Bridge

China Town

Time Square

Empire state building

9/11

Broadway

Rockefeller center

Ten zoznam vyzeral troooooošku strašidelne na dva dni, ale čoby dvaja východňari nezvládli. Cca pred mesiacom som objavila čaro Groupon-u. Aplikácie, ktorá nahromadí rôzne typy zliav na ešte rozmanitejšie spektrum tovarov a služieb. Niečo ako slovenský Zľavomat. Už dopredu sme sa dohodli, že výlet pojmeme viac low cost-ovo. Alebo ako sa u nás hovorí- veľa muziky za málo peňeží. Groupon mi ponúkol troj- atrakčný cit pass pre dve osoby za 115 dolárov- no nekúp to. V passe bola zahrnutá plavba loďou okolo NYC, múzeum Madame Toussauds a návšteva Empire State Building.

Aj keď som si k zoznamu sadla a snažila sa ho naplánovať podľa lokality a rozdeliť na dva dni, plány sa za pochodu trochu zmenili.

Očakávaný príchod O. do Croton on Hudson bol o 10:00-10:30 miestneho času. Človek mieni a meškania cestovíkov menia.

12:25pm mi O. píše, že s odletom meškajú pol hodinu a budú štartovať. (pohodka, pol hodinka je nič)

9:00pm pozerám na príchody z Oslo. O. lietadlo malo 45 minútové meškanie, ale už pristáli.

9:34pm O. mi píše, že čaká na bus pred letiskom, ktorý má ísť o 10:00pm (očakávaný príchod na Grand Central Stanicu o 11:00pm)

Medzičasom sme sa stihli cez správy pohádať. Napísala som mu, že fakt príde neskoro a on začal vystrájať, že môže prespať na stanici. Lúbim ho, ale niekedy ma vie takou volovinou vytočiť, že to svet nevidel.

Poslala som mu linky na miestny Diner. Aspoň skočím niečo kúpiť a dať zabaliť, nech nie sme hladní... ak teda už nestíhame žiadnu reštauráciu. Diner zatvárajú o jednej ráno. O pol jednej ráno som nabehla do prázdneho podniku. Objednala som a keď som chcela zaplatiť, tak som zistila, že nemám kartu. Večer pred tým som si kupovala niečo online a carta

zostala spať pod paplónom. Našťastie ma už v podniku poznajú a za ten čas, čo sa vrátim mi sľúbili neskorú večeru/ priskoré raňajky nachystať.

Ešte len som vstúpila do dverí a cítila som pripravené americké pokrmy (nič zdravé to nebolo, ale O. už nebol v diétovom štádiu). Čašník- predstav si zachovalého pädesiatnika, asi meter deväťdesiat, mi poprial dobrú chuť a krásny víkend. Popriala som mu nápodobne a nato si vypýtal na mňa číslo, že mi zavolá a potvrdí, či ten víkend naozaj krásny mal. Vieš čo je double shock? To je to, čo ja tu zažívam úplne bežne. Prvý šok je, keď si v mysli zopakujem, čo mi ten človek v angličtine povedal a druhý šok je, keď si uvedomím, že to bolo niečo, čo ma má priviesť do rozpakov.

11:49pm píšem O. kde sa nachádza. Odpovedá, že má kúpený lístok na vlak o 12:20.

Všetky vlaky po pol noci zastavujú v každej diere. Niečo ako nočák na východe Slovenska.

Prechádza každou dedinou, aby opozdílco a ožranov bezpečne dostavil domov.

Predpokladaný príchod 2:00am.

1:00am sedím v zaparkovanom aute na vlakovej stanici a nenažrane sa napchávam hranolkami. Sklopila som si sedadlo a nachvíľu zadriemala.

2:00am Takmer nespoznávam príšlého turistu. Zničený, zmrznutý a len s jedným baťohom na pleci.

4:00am Nevieme prestať kecať... myslím na to, že už o pár hodín musím pracovať a že každúčku bunku môjho tela potrebuje spať. Od štyroch hodín spánku odratávam prebudenie sa na O. chrápanie, zaberanie môjho priestoru a iné "príjemné" veci, na ktoré som počas troch a pol mesiaci spania osamote zabudla.

Piatok do večera sme strávili v Crotone. Host mum bola síce doma, ale prítomnosť O. v konečnom dôsledku kvitovala. O. jej porozprával o jeho exotickom cestovateľskom živote, zavďačil sa jej fľašou červeného talianskeho vína a hneď má otvorené dvere do domu aj nabudúce :)

Zažil si moju pravidelnú rutinu. Skočil so mnou a s malým na nákup. Je naozaj vyčerpávajúce nakupovať s človekom, ktorý si pol hodinu vyberá medzi čokoládovými a čokoládovo škoricovými cereáliami a s bábätkom, ktorému trpezlivosť nič nehovorí :D

Trošku som O. musela popohnať, ale čaro veľkého,

širokospektrálneho obsahu uličky s

cerealiami si užil naplno.

Mali sme chvíľu na seba, kým drobec spal. Malá bola nešťastná, že s O. nemôže ísť vyskúšať hammok (hojdaciu sieť), ktorú si O. objednal ku mne keďže do Nórska neposielajú. Host mum s ňou odišla na detskú párty a ja som mohla ísť ukázať turistovi, čo zaujímavé sa v tejto časti nad Njújorkom dá vidieť.

Nemohla som vynechať Croton Dam. Asi najkrajšie miesto, aké tu je. Dlho sme sa nezdržali, pretože staršej končil basketbal a bolo nutné ju vyzdvihnúť.

Spoločne sme sa vybrali na moje druhé obľúbené miesto (tretie, ak rátam miestny bar :-)- Croton Point Park. Najväčší miestny park, obkolesený riekou Hudson.

Overili sme nosnosť hammoku a čas ubehol rýchlejšie, ako som predpokladala. Stačilo deti doručiť domov, pobaliť sa a nastúpiť na vlak do Veľkého jablka.

Kým sme dorazili na Airbnb byt, stihol mi vyskočiť tlak poriadne vysoko. Metro z GCT trvá do Harlemu nejakú pol hodinku. Harlem začína koncom Central parku. Veľa ľudí nerado blúdi

de tejto oblasti, ale pokiaľ si chce nájsť lacné ubytovanie a relatívne blízko na Manhattam, tak je to dobrá voľba. Dorazili sme na adresu. Zaklopala som na dvere a vstúpila. Podľa inštrukcií mal majiteľ bytu nechať dvere otvorené, tak som nečakala na povolenie vstúpiť (inak by som to v USA pre zastrelenie neriskovala). Ešte len som krok urobila a už na mňa vyskočil z gauča, pred telkou, nie veľmi priateľsky vyzerajúci černochoch. Hovorím mu, že sme tu na Airbnb a on ma otočil na päte, že nie sme na správnej adrese. Už už som sa rozohnila, že sme boli ojekabátení. Dvihla som telefón a volala dotyčnému prenajímateľovi. Našťastie vysvitlo, že adresa, na ktorej sme je jeho doručovacia a že O. poslal adresu prenajímaného bytu do mailu. Spadol mi kameň zo srdca. Síce sme mali hojdaciu sieť, ale fakt som netúžila prespávať niekde na strome.

Inkriminovaný byt sa nachádzal iba jeden blok od nesprávneho.

Bol piatok večer a naozaj sa mi nechcelo sedieť "doma".

Oesemeskovala som všetky moje promotérske nyc kontakty a snažila som sa O. nahovoriť na big city night life. Prehováranie skončilo tak, že sme sa o deviatej ráno zobudili vedľa seba v posteli s nejasnou správou o tom, ako sme pred polnocou zaspali od únavy. Ponocovanie z predchádzajúcej noci- plus časový posun pre O. bol odpoveďou...

Plní života sme sa mohli pustiť do turistického počinu mesiaca máj.

Zastávka prvá- vyzdvihnutie city passu. Kto by bol čakal, že v agentúre bude o pol desiatej ráno tak veľa turistov... ccc

Zastávka druhá- raňajky. Hneď oproti agentúre sme nad'abali na raňajkové bistro. Takéto miesta mám veľmi rada. Vystojíte si radu a vyberiete si zo sladkých, vajíčkových, šalátových a iných -ových raňajok. Ledva sa pretlačíte uličkou, pretože všade postávajú ľudia a hlcú, akoby jedli poslednýkrát v živote. Všade rozvoniava káva a pomarančový džús. Spoznávate turistov podľa cudzej reči, domácich podľa pozdravu s personálom a aj medzizastávku na uličke hanby z predchádzajúcej noci. (ulička hanby- označenie cesty domov slečny, ktorá po prežúrovanej noci prespala u pravdepodobne neznámeho pána. Poznávacím znamením sú party šaty, rozmazaný make-up a nie veľmi dobrý styling vlasov

((dvojitá zátvorka- nemám to z vlastnej skúsenosti, ale z filmovej produkcie- koniec dvojitej zátvorky))

Nič menej, raňajky sme si vychutnali.

Menej som si vychutnala fakt, že som si zabudla kábel na nabíjanie a môj telefón príliš skoro začal ohlasovať smrť. (áno, vždy keď sa hrám na turistu, tak si zbalím power banku, ale kábel zabudnem v doma v zástrčke).

Zastávka tretia- jazda loďou okolo Manhattanu. Bolo pod mrakom a dosť fúkalo, ale ani to nás neodradilo. Je to jedna z mojich obľúbených atrakcií. Bola som už trikrát a ešte ma to

neomrzelo. Až z toho výhľadu si človek uvedomí, aké "nič" je v tejto obrovskej džungli. Hmla bola spustená nad budovami a mne sa naskytol opäť iný pohľad na najvyššiu budovu New Yorku.

Zastávka štvrtá- Brooklyn Bridge. Plavbu loďou som naplánovala tak, že sme nešli až do konca (chýbala aj tak už len jedna zastávka), ale vystúpili sme na Brooklynskej strane.

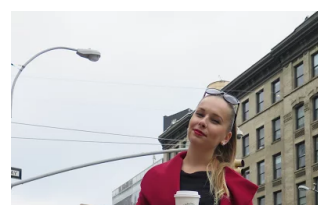

Prešli sme sa od prístavu k začiatku mostu, urobili zopár turistických fotografií a predradli pomedzi divoko chodiaci dav tejto známej atrakcie.

Zastávka piata- O. ochutnal hotdog na konci Brooklyn mostu (teda na začiatku Manhattansej časti), kúpil nejaké magnetky a zastavili sme sa na pouličnej show. Mám rada

pouličné show, ale pri tejto tak super, ako chlapci začali, tak zle skončili. Kopa poskakujúcich, vyrysovaných černochoch predvádzala rôzne akrobatické kúsky, spojené s nemalým množstvom standup comedy talentu. Najprv nalákali ľudí. Potom vybrali zopár dobrovoľníkov, ktorých postavili do radu a všetci čakali na to, ako jeden z kaskadérov všetkých z rozbehu preskočí. Začali vyberať peniaze. Vraj nepreskočia, kým si nezarobia. OK, bola to sranda, tak prispeješ, dolar- dva. Ale, keď ťa začnú nútiť dať dvacku, tak už ti do smiechu nie je. O to viac, keď ťa vyberú ako dobrovoľníka, usierajú si z teba pred davom ľudí a ešte im musíš prihodiť dvacku... To bol moment, kedy som si povedala, že si radšej nájdem na Youtube, ako to skončí...

Zastávka šiesta- China Town. Kedže bol môj telefón úplne vybitý, tak som si potrebovala kúpiť kábel. Ľudia, nikdy nekupujte kábel od Číňanov, tobôž nie v China Town. Kúpila som si krásny ružový kábel za 5 \$. Celá šťastná som ho vyskúšala a fungoval. A fungoval... presne

0,5 min. za tú polminútu som stihla vstúpiť do Starbucks. Samozrejme, až tam som zistila, že kábel nenabíja. Hneď pred kaviarňou som si kúpila adaptér, pretože som si myslela že je chyba power banke. Po zapojení do elektriny bolo jasné, že chyba je predsa len v kábli. Vrátila som sa za tieto predavačkou a ona mi ochotne kábel vymenila. Kábel som dopredu vyskúšala a keďže fungoval tak sme sa mohli posunúť ďalej. Po asi dvoch blokoch prestal fungovať aj kábel číslo dva. Na upokojenie som si dala kávu. Otočila som sa na päte a vymenila kábel za peniaze. Mohla som si ušetriť nohy aj nervy, pretože mobil bol stále mŕtvy. Zastávka siedma- Wall Street. Ak si chcete urobiť fotku pred Býkom, čo je najznámejšia

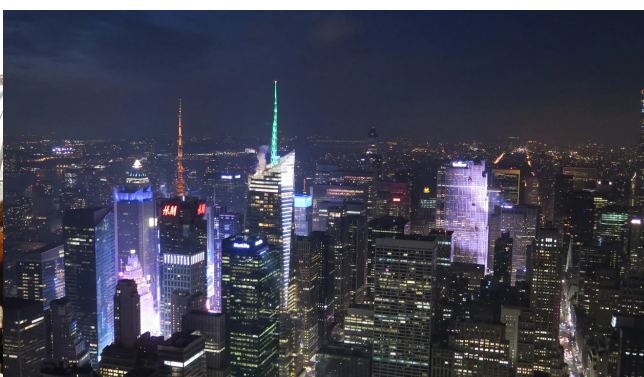
socha na Wall Street, tak musíte dodržať dve pravidlá: prvé: nestojte v rade za Číňanmi, alebo inými ázijskými turistami. Druhé: nestojte v rade za Indami a podobne počarovnými. S veľkou pravdepodobnosťou dobrú fotku neurobíte a akurát tak sa ocitnete na rodinnej fotografii, niekde na policičke, na druhom konci sveta. Zaujímavosťou Býka je, že nepatrí mestu New York, ale umelcovi Di Modica, ktorý ho vystavil v meste za účelom predaja. Ten sa ale neuskutočnil a Di Modica zažaloval niekoľko spoločností za používanie jeho diela- Wal-Mart, či suveníry, aj vydavateľstvo, ktoré použilo fotografiu Býka na obale knihy. O. Je vášnivý fotograf a naozaj si chcel vyfotiť býka osamote. To skôr ja pôjdem lyžovať toto leto. Ale sľúbila som mu, že zajtra to môžeme skúsiť opäť. Chyba. Jediná možnosť, ktorá by pripadala do úvahy je prísť k Býkovi so svitaním. Zato máme pekné fotky s G. Washingtonom.

Zastávka ôsma- obed v hojdacej sieti uprostred biznis džungle. Sobotu nikto nepracuje. Tak bolo možné zavesiť hammok do malého parku, priamo medzi mrakodrapy. Užila som si svoje lazane a vystreté nohy. Nabrali sme energiu, počkali na loď opačným smerom a uzavreli dolný Manhattan pre tento deň.

Medzizastávka- Pôvodným plánom bolo ísť na Sochu Slobody. Loď opačným smerom, ale zastavila v tesnej blízkosti ostrova. O. sa ma opýtal, či sa oplatí ísť na ostrov. Jednoznačne som povedala nie. Nič viac neuvidí a jedine si vie pani sochu odfoťiť viac z podhľadu. To za 18 dolárov naozaj nestojí. Tým som zo zoznamu atrakcií vyškrtila jednu z nich.

Zastávka deviata- Empire State Building.

Čakanie horšie ako na banány za komáča. Hodinu sme sa len presúvali z miesta na miesto, prechádzali security kontrolou a čakali na výťah. Dúfala som len v to, že stihneme New York za svetla aj za tmy, ako som to plánovala. Stihli sme. Dokonca nás až tak ponáhľať nemuseli :) Z pohľadu turistky je toto najmenej zaujímavá vyhlídková veža. Na Top of the Rock viete ísť úplne hore a máte open space. Na ESB sa dostanete úplne hore, iba ak si k pôvodným 29 dolárom priplatíte ďalších (nepamätám koľko- asi 18). World Trade Center je síce iba uzavreté observatórium, ale pociťovo je to oveľa silnejšie a výhľad je omnoho väčší. Čiže ak bude uvažovať kam, tak ja odporúčam WTC za 32dolárov. Nečakáte tak dlho + nie je to až tak preplnené. Máte si kde sadnúť bez toho, aby na teba SBS-kár kričal, že sa sedieť nesmie. Ale bola som tam s bráškom a to bol najväčší zážitok z toho.

Domov sme sa dostali ani neviem ako. Našu metro zastávku sa rozhodli cez víkend opravovať a po odignorovaní oznámení o výluke sme sa dostali až takmer do Bronxu. Vo vozni nám stihol piliť uši ázijský muzikant hrajúci Americkú hymnu na elektornický saxofón. Zjavne prihluchlý muzikant, pretože nie len že hral neuveriteľne vysoko, ale aj neuveriteľne hlasno. Keď Ti nikto nezatlieska, tak zjavne bude niečo zle. Sebakritika však tomuto deduľovi nič nehovorila. Vystúpili sme niekoľko zastávok od našej cieľovej a najlepšie rozhodnutie bolo zvieŕť sa pár zastávok naspäť a tam vyhútať, čo ďalej.

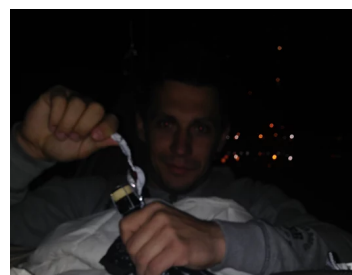
Viete aká je pravdepodobnosť, že z xy vlakových súprav v NjúJorskom metre práve do vašej, zmenenej, opačným smerom jazdiacej, nastúpi ten istý metro muzikant, s tým istým nástrojom a s tak isto zle zahrnou skladbou? Za krásne bieleho dňa asi nulová. Za noci a plného vyčerpanie- 100 percentná! Domov sme sa nakoniec dostali autobusom. Nebyť O. tak sa asi psychicky zrútim.

Cestou domov si O. kúpil konečne večeru, ktorú nezjedol, pretože bola príliš pikantná. Cestou domov si M. (teda ja) kúpila proseco, ktoré celé vypila, pretože na O. je príliš alkoholické :D

Vyhodili sme veci v byte. Zbalili paplón do mojej cestovnej ružovej Cultural Care tašky a vybrali sa do Central parku.

Našli jeden pekný strom, jednu peknú parkovú lampu, zavesili hojdaciu sieť, otvorili bublinky a

neverili vlastným očiam. Dvaja východňari, v hojdanke, v Centrall parku s výhľadom na vysvietené NjuJork sity. Keby nám toto niekto pred 13timi rokmi, keď sme sa spoznali, povedal, tak by som ho poslala do Mihaľovec na vyšetrene.

Toto nie je idylický koniec dňa. Boli sme prepadnutí. Prepadnutí medvedíkom čistotným, ktorý nás isto iste chcel zjesť, ale môj piskľavý a prosíkový hlas ho presvedčil nechať nás oboch nažive. Hojdaciu sieť sme mali zavesenú na strome, ktorého konár sa ohýbal a rástol až priamo nad naše hlavy. Priamo tam si mýval zmysel, že bude na nás najlepší výhľad.

Jediné naše šťastie bolo, že mýval akurát v ten deň nemal chuť na neistený Bandži

Džamping a po niekoľko minútovom prosení o život dobrovoľne odišiel.

Milý potápač, alebo iný človek čistiaci jazierka Central parku. Ak náhodou naďabíš na d'ugov od proseca, hlboko sa ospravedlňujem za môjho bráška. Už nikdy nenechám otvárať šumivé víno neprofesionálom. (Eeej ale ľecelo dobrých 10 metrov)

Ondrej si pospinkal. Ja som nemohla. Striehla som na každé zapraštanie a zašumenie.

Skoro so infarkt dostala z kačky. Veľká to lekcia. Urobím všetko preto, aby som už nikdy nemusela nedobrovoľne spať v parku. Šli sme dospať na byt. Koniec dňa.

31. máj 2016, 23:56, M.